

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Μέγας Βασίλειος

"Εσύ δεν είσαι πλεονέκτης; Εσύ δεν είσαι κλέφτης, αφού σφετερίζεσαι εκείνα που δέχτηκες από το Θεό για να τα διαχειριστείς ως οικονόμος; Μήπως νομίζεις ότι θα ονομαστεί λωποδύτης μόνο εκείνος που γδύνει κάποιον και του αρπάζει τα ρούχα, ενώ εκείνος που δεν ντύνει το γυμνό, αν και μπορεί να το κάμει αξίζει να πάρει άλλο όνομα;

Πρόσεξε! Το ψωμί που εσύ κατακρατείς, είναι του πεινασμένου · το ένδυμα που φυλάγεις στις αποθήκες σου είναι του γυμνού · το παπούτσι που σαπίζει στο σπίτι σου, είναι του ξυπόλητου · τα χρήματα που τα κατακρατείς χωμένα στη γη, είναι

εκείνου που έχει ανάγκη. Ώστε λοιπόν τόσους αδικείς, όσους θα μπορούσες να βοηθήσεις" (Περί πλεονεξίας", PG 31, 276-277).

Γρηγόριος ο Θεολόγος

"Ας καθαρίσουμε λοιπόν τους εαυτούς μας με την ελεημοσύνη και ας τους λευκάνουμε, άλλοι όπως το μαλλί, άλλοι όπως το χιόνι, ανάλογα με την ευσπλαχνία που θα δείξει ο καθένας μας... Ενόσω είναι ακόμα καιρός, δηλαδή βρισκόμαστε στην παρούσα ζωή, ας επισκεφτούμε τον Χριστό, ας Τον υπηρετήσουμε, ας Του δώσουμε τροφή, ας Τον ντύσουμε, ας Τον περιμαζέψουμε στο σπίτι μας, ας Τον τιμήσουμε · όχι μόνο με το τραπέζι, όπως έκαμαν μερικοί · ούτε με τα αρώματα, όπως έκαμε ή Μαρία · δ'ύτε με τον τάφο, όπως ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία · ούτε με τα αναγκαία για τον ενταφιασμό όπως ο Νικόδημος · ούτε με χρυσάφι, λιβάνι και σμύρνα, όπως έκαμαν οι μάγοι πριν από αυτούς που ανέφερα προηγουμένως.

Αλλά επειδή ο Κύριος των Όλων θέλει πρακτική εκδήλωση της ευσπλαχνίας και όχι εξωτερική θυσία, και επειδή η ευσπλαχνία είναι ανώτερη από αναρίθμητα καλοθρεμμένα αρνιά που προσφέρονται για να θυσιαστούν, ας την προσφέρουμε σε Αυτόν, προσφέροντάς την σ' εκείνους που έχουν ανάγκη και είναι εγκαταλειμμένοι σήμερα από τους συνανθρώπους μας, για να μας υποδεχτούν στις αιώνιες κατοικίες όταν φύγουμε από τον κόσμο αυτό" ("Περί Φιλοπτωχείας" PG 35 908-909).

Ιωάννης Χρυσόστομος

"Όταν ειπώ σε κάποιον: παρακάλεσε τον Θεό, ζήτησέ Του ότι θέλεις, ικέτευσέ Τον, απαντά: παρακάλεσα μία φορά, δύο φορές, τρεις, δέκα, είκοσι φορές κι ακόμη δεν έλαβα τίποτε. Να μην σταματήσεις την προσευχή, αδελφέ μου, ώσπου να λάβεις · δηλαδή η παράκληση στον Θεό για βοήθεια τελειώνει, όταν σου δοθεί εκείνο που ζητάς. Την προσευχή λοιπόν να την σταματήσεις όταν ικανοποιηθεί το αίτημά σου · ή καλύτερα ούτε τότε, αλλά να εξακολουθείς και πάλι να προσεύχεσαι. Και αν δεν λάβεις, να ζητάς για να λάβεις · όταν όμως λάβεις, να ευχαριστείς επειδή έλαβες.

Μπαίνουν πολλοί στον Ναό, σχεδιάζουν και λένε αναρίθμητους στίχους προσευχής, και βγαίνουν χωρίς να ξέρουν τι είπαν · τα χείλη κινούνται, άλλ' η ακοή της ψυχής δεν ακούει. Συ ο ίδιος δεν ακούς την προσευχή σου, και θες να

την εισακούσει ο Θεός; Γονάτισα, λες ἡ σκέψη σου ὅμως πετούσε ἔξω ἡ σὴ σῶμα σου ἦταν μέσα στην εκκλησία, ἀλλὰ ο νους σου ἔξω ἡ τὸ στόμα ἔλεγε τὴν προσευχή, ἀλλὰ ἡ σκέψη λογάριζε τόκους, συμβόλαια, συναλλαγές, χωράφια, κτήματα, συναναστροφές φίλων. Γιατί ο διάβολος, ἐπειδὴ εἶναι πονηρός καὶ γνωρίζει ὅτι στον καιρὸ τῆς προσευχῆς πετυχαίνουμε μεγάλα πράγματα, τότε ἐρχεται ξαφνικά ἐναντίον μας. Πολλές φορές εἴμαστε ξαπλωμένοι στο κρεβάτι καὶ δεν σκεφτόμαστε τίποτα ἡ ἤρθαμε νὰ προσευχηθούμε καὶ ο διάβολος μας φέρνει ἀναρίθμητες σκέψεις, γιὰ νὰ μας βγάλει ἔξω ἀπὸ τὸν Ναὸ χωρὶς νὰ ἔχουμε ωφεληθεῖ τίποτε.

Ὅταν λοιπὸν, ἀγαπητέ, γνωρίζεις ὅτι αὐτὰ γίνονται στὶς προσευχές, νὰ μιμηθεῖς τὴν Χαναναία... Καὶ ἀν εἶσαι ἔξω, νὰ κράζεις καὶ νὰ λες ἐλέησέ με χωρὶς νὰ κινεῖς τὰ χεῖλη, ἀλλὰ φωνάζοντας με τὴν σκέψη δυνατὰ ἡ γιὰτί καὶ ἀν σιωπούμε, ο Θεὸς μας ἀκούει. Δεν ἔχει σημασία ο τόπος που γίνεται ἡ προσευχή, ἀλλὰ ο τρόπος με τὸν ὁποῖο γίνεται." ("Εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῆς Χαναναίας" PG 52, 548)

Τὰ κείμενα καὶ ἡ μετάφρασή τους προέρχονται ἀπὸ τὸ πολὺ καλὸ βιβλίον τοῦ καθηγητῆ Ευάγγελου Δ. Θεοδώρου(+) "Ἀνθολόγιον Πατερικῶν Κειμένων", ΟΕΔΒ